

Покрет Усправна Србија упутио је у законском року приговор Апелационом јавном тужилаштву на решење Вишег јавног тужилаштва у Београду којим је 17.03.2023. године, након свега 5 (пет) радних дана, брзином никад виђеном у српском правосуђу, одбачена кривична пријава против Александра Вучића због извршена кривичног дела Угрожавање територијалне целине из члана 307 Кривичног законика.

У приговору су детаљно наведени сви недостаци, непрецизности и неистинитости који, уз жаљења вредан покушај Вишег јавног тужилаштва да избегне процесуирање свог стварног шефа – Александра Вучића, чине почетак, средину и крај акта недостојног ичега што се може назвати правосудном институцијом.

Тешко је замислити краће образложење једне тужилачке одлуке које у себи садржи више материјалних, чињеничних и логичких грешака од овога које је у великој журби, која је специфичан вид изражавања лојалности председнику Републике Србије, успело да напабирчи Више јавно тужилаштво. Тих двадесетак редова сачињених с муком која је

производ стицаја огромне сервилности и још веће неукости, биће прави драгуљ у историји тужилачког бешчашћа.

У образложењу решена нема ничега што није или изобличено, или кривотворено или у потпуности неистинито. Од тврдње да се документ који је у Бриселу 27.02.2023. године у име Републике Србије прихватио Александар Вучић, чак ни не зове Споразум, како смо ми у кривичној пријави навели, па до закључка да председник Републике Србије није починио кривично дело које ми се ставља на терет, све је нетачно, неодрживо и бесмислено.

Од тужилаштва које није нашло за сходно чак ни да се обавести какав је тачно назив акта који је Александар Вучић у Бриселу прихватио, а који је кључни доказ и предмет кривичне пријаве, а могло је то да уради једноставном посетом сајту Канцеларије за Косово и Метохију – документ, иначе, носи назив “Споразум о путу нормализације између Косова и Србије”, није се ни могло очекивати ништа осим брилијантне манифестације нестручности, површности, непрофесионалности и некомпетентности.

Из образложења Вишег јавног тужилаштва недвосмислено произилази да је за ову правосудну институцију суштинска аутономија Косова и Метохије у оквиру суверене државе Србије, како то прописује Устав, исто што и признавања суверенитета, независности и територијалног интегритета такозваног Косова од стране председника Републике Србије Александра Вучића, који је то учинио прихватањем Споразума из Брисела, а потврдио прихватањем Анекса их Охрида који је саставни део Споразума.

Вишем јавном тужилаштву, очигледно је, није јасно да се појмови попут суверености, независности и територијалног интегритета везују искључиво за државе и да се ни на који начин не могу односити на било који облик аутономије, колико год она била широко постављена, те да је Александар Вучић прихватањем Споразума у којем се такозваном Косову признају наведена својства, несумњиво и самовољно одустао од поштовања Устава Републике Србије.

Имајући у виду околност да је, потпуно супротно тврдњама Вишег јавног тужилаштва да од стране председника Републике Србије “није предузето противуствано деловање у покушају да се отцепи неки део територије Србије”, Александар Вучић прихватањем Споразума урадио све што је било у његовој моћи да на противустан начин отцепи овај део територије Републике Србије, Усправна Србија је од Апелационог јавног

тушилаштва затражила да у складу са чланом 51 став 3 Закона о кривичном поступку усвоји наш приговор и Вишем јавном тужилаштву изда обавезно упутство којим му налаже да предузме кривично гоњење против председника Републике Србије Александра Вучића због кривичног дела Угрожавање територијалне целине из члана 307 Кривичног законика.

(Усправна Србија, НСПМ)